788/08

Den 23. januar 2008 blev i sag nr. 72.198:

xxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har tegnet en Bil elite forsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anset hans stedsøn for rette ejer af den forsikrede bil, hvorefter der i forbindelse med en totalskade på bilen alene er betalt pro rata-erstatning.

Det fremgår af policen, at forsikringen er tegnet den 22/2 2007 og vedrører en Alfa Romeo 156, årg. 1998. Nederst på policen er anført, at prisen er beregnet ud fra, at klageren eller dennes ægtefælle/samlever er født den 10/11 1961.

Ifølge skadeanmeldelse indgivet af klageren elektronisk den 13/5 2007 er bilen blevet stjålet natten mellem 12. og 13/5 2007 og efterfølgende fundet totalskadet kl. 7.30 den 13/5 2007.

Grundet bilens udseende med tonede bagruder, 18" alufælge og stort stereoanlæg mente taksatoren, at bilen tilhørte en ung mand, hvorfor han lod sagen viderebehandle af selskabets skadeinspektør.

Der blev efter det oplyste afholdt møde mellem klageren og skadeinspektøren den 4/6 2007. Selskabet har herom anført:

"Klager og vores skadeinspektør afholdt mødet den 4. juni 2007, som blev optaget på lydfil med klagers accept, og ved mødet oplyste klager, at det var for at hjælpe hans 'stedsøn' C. på 21 år, at bilen var indtegnet i klagers navn.

Det var den måde, at man kunne hjælpe de unge mennesker til en billigere forsikring.

Forespurgt oplyste klager, at C. brugte bilen til og fra arbejde hver dag, og at det næsten altid var C., der fyldte benzin på bilen.

Endvidere oplyste klager, at C. havde indhentet et forsikringstilbud, og det var meget dyrere end den pris, som forsikringstager skulle betale for kaskoforsikringen."

På baggrund af det oplyste under dette møde orienterede skadeinspektøren klageren om, at stedsønnen var den reelle bruger af bilen, hvorfor bilen burde have været forsikret i stedsønnens navn, hvorfor der sikkert kun ville blive udbetalt pro rata-erstatning for den totalskadede bil.

Over for nævnet har klageren i klage af 17/7 2007 nedlagt følgende påstand:

"2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
Have at vide, at vi ikke kunne gøre det anderledes i denne sag ved at spørge Topdanmark til råds inden vi tegnede forsikringen. Få udbetalt kr. 71.000 - kr. 3.000 (selvrisiko) = kr. 68.000, som vi i første omgang blev lovet af assurandøren, som havde sagen."

Til støtte for sin påstand har han bl.a. anført:

"Sagen er, at vi mundtligt er blevet vejledt om forsikring af bil nr. 2.

Blev oplyst, at vi gerne måtte have 2 biler, og også måtte låne bilerne ud til vores børn med kørekort. Yderligere blev oplyst, at de kunne optjene anciennitet, så længe de boede hjemme. Ifølge Danske Lov og Aftaleloven er mundtlige aftaler lige så bindende som skriftlige.

Nu fralægger Topdanmark sit ansvar, hvad vi mener de ikke kan, da vi har spurgt og er blevet vejledt og har gjort, hvad vi er blevet oplyst om. Ud fra dette kan vi ikke andet end være i god tro."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 7/9 2007 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Med henvisning til klagers kommentarer til Ankenævnet omkring deres henvendelser til Topdanmark inden indtegning af forsikringen, så har det ikke været muligt for os at finde frem til, hvem det er klager og L. (C.s mor) skulle have talt med.

Vi har derfor ikke kunnet få be- eller afkræftet klagers oplysning om, at vi skulle have accepteret, at forsikringen blev indtegnet med klager som ejer/bruger af bilen.

Det er sådan at alle vores salgsmedarbejdere er bekendt med, at hvis en bil bliver brugt af unge mennesker, så skal forsikringen også tegnes til dem, så forsikringspræmien kommer til at afspejle den øgede risiko, der er, når det er en ung persons bil.

Havde vi været viden om, at det var C., der kørte bilen ville vi ikke have accepteret, at bilen blev indtegnet som bil nr. 2.

Klager skriver i brevet til Ankenævnet, at der er tale om bil nr. 2, men dette er ikke korrekt, da klager ud over den totalskadede bil også havde en Peugeot 306 forsikret og L. havde en Citroën C3 forsikret hos os, og der er derved tale om bil nr. 3.

På baggrund af oplysningerne om, at det forsikringen var tegnet i klagers navn for at hjælpe klager C., at C. brugte bilen til og fra arbejde, og at det næsten altid var C., der fyldte benzin på har vi jf. Forsikringsaftaleloven § 4-10 udbetalt pro rata-erstatning til klager.

Bilen er opgjort til 71.000,00 kr., og da klager har betalt 6.820,00 i præmie, og C. skulle have betalt 25.359,00 kr., har vi afregnet 16.094,60 i erstatning til klager - selvrisikobeløbet 3.000,00 kr. er fratrukket i udbetalingen.

De vedlagte kendelser viser nævnets praksis i lignende sager afgjort af Ankenævnet, og vi har i vores korrespondance med klager ligeledes sendt ham kendelser med nr. 68.313, 68.631 og 69.010 som også er analog denne sag."

Nævnet har fået forelagt de indsendte fotos.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at bilens reelle bruger var klagerens stedsøn, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie.

Nævnet kan på dette grundlag ikke kritisere, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 4-10 har nedsat erstatningen som sket.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson